

‘On Location’: Peter De Bruyne werpt nieuw licht op filmlocaties

De magie van wat soms weg is

Peter De Bruyne gebruikt locaties uit Amerikaanse films voor zijn foto's. Het zijn de films die de fotograaf zich wil herinneren. Met een stukje vrijheid en illusie, maar door de waas spreekt de essentie. 'Zelfs digitaal maak ik maar één foto.'

tekst Rik Van Puymbroek

Als kind fascineerde het hem: naast het huis stond elk jaar een circus, als dat vertrok bleef alleen het spoor van de cirkel in het gras achter. En later zag Peter De Bruyne (1966) dat beeld terug in *Der Himmel über Berlin*, een film van Wim Wenders. "Het circus was weg, er was alleen nog de locatie." Een kring waarin de sporen van de dieren zichtbaar waren. Je rook er het zweet van de trapeziste nog. Met het oor op het gras: een restje van het applaus.

Het coloriet van Wim Wenders, zelfs van Edward Hopper, zit in *On Location*, de foto's van filmlocaties die fotograaf Peter De Bruyne zich graag herinnert. De wazige filter omhelst ze zoals een glasgordijn dat met het zicht op de wereld doet: er schijnt een ander licht op wat je dacht te zien.

Het idee ontstond nochtans toevallig, in Seattle, Washington, van daar was het maar twee uur rijden naar het dorpje North Bend, waar David Lynch destijds *Twin Peaks* opnam. "Twee uur in de gietende regen, perfect", zegt De Bruyne. "En dan kwam ik aan de trein waarvan je in de serie het gevoel hebt dat hij in de bossen stond. Terwijl hij gewoon in de hoofdstraat staat en een toeristische attractie is."

Zo kan fictie werken. Zo sterk. Al kun je ook zeggen: zo misleidend, de magie weg. "Ik had zelf als setfotograaf gewerkt. Dat wist ik dus." Bij De Bruyne versterkte het de fascinatie. Zelfs als meerdere restaurants claimen die te zijn waar in *Pulp Fiction* werd gegeten en opgenomen, zelfs als de locatie nu een garage is en dan weer meerdere garagisten claimen dat het bij hén gebeurde. Dat is charme. En magie.

Om de hoek

Die vrijheid permittleert Peter De Bruyne zich. Hij noemt het zijn dichterlijke vrijheid: de straat

met de bus uit *Vertigo* is niet de exacte locatie. “Het is de hoek om.” Het houten huis op het strand van Gruissan is niet helemaal dat waar Béatrice Dalle haar liefde beleefde in *37°2 le matin*. “Haar huis brandde af.” Overigens het enige Franse zijprongetje in de American dream van Peter De Bruyne. “Leuk voor de aandachtige kijker. De andere mist niks.”

Terug naar die waas. Het was in het dorpje Bluff, Utah, dat Peter De Bruyne die troef bijna toevallig ontdekte. Hij draaide aan de focus en zag plots wat hij wilde zien: enkel nog de essentie. “In mijn vorig werk zat te veel informatie. Lange tijd fotografeerde ik te realistisch. Waardoor ik zelf op mijn honger bleef zitten. Ik vond dat ik er niet in slaagde de sferen juist weer te geven. Nu heb ik dat gevoel wel. Details zijn weg en ik zoek contrast op. De pittigheid ook. Soms met interessante stoorzenders. Een telefoonpaal, of een elektriciteitspaal.”

Geen Photoshop

Die passen in de kadrering, die worden niet weggeveegd. Niet analoog, niet digitaal: *On Location* is een resultaat van beide technieken, wie aan Photoshop denkt, zit fout. “Ik ben een product van mijn tijd. Ik moest zuinig omspringen met film en maakte vaak slechts één foto. Het is ambachtelijk werk. Zelfs digitaal doe ik dat. Eén foto. En omdat het fotografie is, maak ik die op het juiste moment. Dat moment is belangrijk. Goed kijken en dan klikken. Beeldbewerking is een ander vak en dat is niet het mijne.”

***On Location* van Peter De Bruyne is vanaf vandaag tot en met 2 juni te zien in 44 Gallery in Brugge.
www.peterdebruyne.com
www.44gallery.be**

